

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

ΠΑΡΑΚΕΛΕΥΣΙΣ ΠΑΓΟΝΔΟΥ

ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΒΟΙΩΤΟΥΣ.

Χρῆν μὲν, ὧ ἀνδρες Βοιωτοὶ, μήδ' εἰς ἐπίνοιαν
 τινα ἡμῶν εἰσεῖν τῶν ἀρχόντων, ὡς ἐκ εἰκὸς
 Ἀθηναίοις, ὡς ἄρα μὴ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἔτι
 καταλάβωμεν αὐτῆς, εἰ μὴ μάχης εἰσεῖν. τῶν δὲ Βοιωτίων
 ἐκ τῆς ὁμοῦ εἰσεῖντες, τείχος ἐνοικοδομησάμενοι μέλυσσε
 φθείρειν. καὶ εἰσὶ δὴ πᾶς πολέμιοι, ἐν αἷτε αὐτῶν κα-
 ταληφθῶσι, καὶ ὅθεν ἐπελθόντες πολέμια εἴδρασαν. Νυνὶ
 δ' εἴτω καὶ ἀσφαλέστερον εἶδομεν εἶναι, μεταγνώτω· εἰ γὰρ
 τὸ πορομηθεὺς οἷς αὐτῶν ἄλλος ἐπίη, περὶ τῆς σφετέρας ὁμοίως
 ἐνδέχεται λογισμὸν, καὶ ὅστις τὰ μὲν ἑαυτῶν ἔχει, τὰ δὲ
 σπλείονος ὀρεγόμενος, ἐκάντινι ἐπέρχεται· πάτερόν τε ὑμῶν
 στρατὸν ἀλλόφυλον ἐπελθόντα, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἐν τῇ τῆς
 πέλας ὁμοίως ἀμυνέσθαι· Ἀθηναίους δὲ, καὶ ποροσέτι ὁμοῦ
 ὄντας, πολλῶν μάλιστα δεῖν, πρὸς τε τῶν ἀσυγείτονας πᾶ-
 ρσι τὸ ἀντίπαλον καὶ ἐλδύθερον καθίσταται. καὶ πρὸς τέτοις
 γε δὴ, οἷ καὶ μὴ τῶν ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπώθεν πει-
 ρῶνται δελεῖσθαι, πῶς εἰ καὶ καὶ ἐπὶ τὸ ἔχατον ἀγῶνος
 εἰσεῖν; Παράδειγμα δὲ ἔχομεν τῶν τε ἀντιπέρας Εὐβοίας,
 καὶ τῆς Ἀχαιῆς· Εἰ κλάδος τὸ πολὺ, ὡς αὐτοῖς εἴρεται· καὶ

γνώσκει ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις οἱ πλησιόχωροι περὶ γῆς ὄ-
 ραν τὰς μάχας ποιεῖνται ἡμῖν δὲ ἄς πᾶσαν, ἡν νικη-
 θῶμεν, εἰς ὄρος ἐν ἀντίλεκτος παγήσεται ἢ εἰσελθόντες
 γὰρ, βία τὰ ἡμέτερα ἔξασι. τοσούτω ἐπικινδυνωτέραν ἐτέ-
 ρων τὴν παροίησιν τῷ δὲ ἔχουμεν. Εἰώθασί τε οἱ ἰχθύας
 πρὸ θράσει τοῖς πέλας (ὡς περ Ἀθήναιοι νῦν) ἐπιόν-
 τες, τὸν μὲν ἠσυχάζοντα, καὶ ἐν τῇ ἑαυτῶν μόνον ἀμυρό-
 μνον, ἀδείερον ἐπιτραπέειν τὸν δὲ ἔξω ὄρων προαπαν-
 τήσεται, καὶ, ἡν κενός ἢ, πολέμῳ ἄρχοντα, ἡσὸν ἐτοίμως
 κατέχειν. Πείρων δὲ ἔχουμεν ἡμεῖς αὐτῶν ἐς τὰς δεῖρας νικη-
 σαντες γὰρ ἐν Κορωνείᾳ αὐτῶν, ὅτε τὴν γῆν, ἡμῶν σα-
 σιαζόντων, κατέχον, πολλῶν ἀδείων ἐν τῇ Βοιωτίᾳ μά-
 χη τῶν δὲ κατεσῆσαμεν. Ὡς γὰρ μνησθέντας ἡμᾶς, τὰς τε
 παροσβυτέρους ὁμοιωθῆναι τοῖς πρὶν ἔργοις, τὰς τε νεωτέρους,
 πατέρων τῶν τότε ἀγαθῶν γυομῶν παῖδας, πειρᾶσθαι
 μὴ ἀρχαῖαι τὰς παροσβυτέρας ἀρετὰς ἢ πισδύσαντες δὲ τῷ
 θεῷ πρὸς ἡμῶν ἔσεσθαι, ἢ τὸ ἱερόν ἀνόμως τειχίσαντες,
 νέμονται, καὶ τοῖς ἱεροῖς ἃ ἡμῖν δυσκαμφοῖς καλὰ φεί-
 νεται, ὁμόσε χαρῆσαι τοῖς δεῖρας, καὶ δεῖξαι ὅτι ἡν μὲν ἐ-
 φίσσεται, πρὸς τὰς μὴ ἀμυρομῶν ἐπιόντες κτίσθωσαν ἢ
 οἷς δὲ γυνοῖον τὴν τε αὐτῶν αἰεὶ ἐλδοθερῶν μάχῃ, καὶ
 τῷ ἄλλων μὴ δελεῖσθαι ἀδέκως, ἀναγάνιστοι ἀπ' αὐτῶν ἢ
 ἀπίασι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΑΡΑΚΕΛΕΤΣΙΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ω Ἀθηναῖοι, δι' ὀλίγα μὲν ἢ παραίνεσις γίνε-
 σεται, τὸ ἴσον δὲ πρὸς τὸς ἀγαθὰς ἀνδρας δύ-
 ναται, καὶ ἐπιόμνησιν μᾶλλον ἔχει, ἢ ὀπικέλοσιν. Πα-
 ραση δὲ μηδενὶ ὑμῶν, ὡς ἐν τῇ ἀλλοτεία εἰ προσῆκοσ
 ποσίδα κίχθωσιν ἀναρρίπτειμῶ. ἐν γὰρ τῇ * τέτων, ὑπὲρ
 τῆσ ὑμιτέρας ὁ ἀγῶν ἔσαι· καὶ ἡμὲν ἐκίχθωσιν, εἰ μήποσ
 ὑμῖν Πελοποννήσιοι ἐσ τὴν χῶριον ἀνὸσ τῆσ τῆσ δὲ ἴππασ
 ἀσβάλωσιν· ἐν δὲ μὲν μάχῃ τὴν δέ τε προσκτεῖσαι, καὶ
 ἐκίχθωσιν μᾶλλον ἐλοῦθερεῖτε. Χωρήσατε ἐν ἀξίως ἐσ αὐ-
 τῆσ τῆσ τε πόλεωσ, ἡμὲν ἕκαστοσ παρῆδα ἔχων παρῶν ἐν
 σοῖσ Εὐρησιν ἀγάλλεται, καὶ τῆσ πατέρων, οἱ τῆσ δὲ μάχῃ
 κρατῶντες μὲν Μυραωνίδε ἐν Οἰοφύτοισ τὴν Βοιωτίαν πα-
 ρε ἔχον.

Τ Ε Λ Ο Σ,

10767